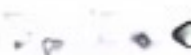
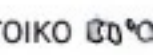

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΗΣ
ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ- ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ – ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΤΣΕΤΣΙΚΑ Νικολάου του Ελευθερίου, κατοίκου Χαλανδρίου Αττικής, οδ.
Κάδμου αρ. 20.

ΠΡΟΣ- ΚΑΤΑ

Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΝΕΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΕ», με αρ. και ΑΦΜ , η οποία έχει την έδρα της στο Ν.Φάληρο Πειραιά, οδός Εθνάρχου Μακαρίου και Δ.Φαληρέως αρ.2, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τους Χρήστο Αγραφιώτη του Νικολάου και Αντώνιο Κύρου του Δημητρίου, με την ιδιότητα της ιδιοκτήτριας- διαχειρίστριας του ηλεκτρονικού ενημερωτικού ιστότοπου με την διεύθυνση «www.kathimerini.gr» (ψηφιακή έκδοση της καθημερινής ημερήσιας πολιτικής και οικονομικής εφημερίδας που εκδίδεται στην Αθήνα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ») με διευθυντή τον Αλέξη Παπαχελά και διευθυντή σύνταξης τον Λευτέρη Μπιντέλα.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ: Στον αρθρογράφο Γιάννη Σουλιώτη του κάτοικο με ΑΦΜ

Ι.Η εταιρεία σας, εκτός από ιδιοκτήτρια της έντυπης, καθημερινής ημερήσιας πολιτικής και οικονομικής εφημερίδας, που εκδίδεται στην Αθήνα, «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», τυγχάνει, επίσης, ιδιοκτήτρια και διαχειρίστρια αντίστοιχης ψηφιακής έκδοσης-ηλεκτρονικού ενημερωτικού ιστότοπου- με την διεύθυνση «www.kathimerini.gr».

Όπως πληροφορήθηκα, την 26.1.2023 και ώρα 7.45πμ., είχατε αναρτήσει στην σελίδα σας, άρθρο με συντάκτη τον αρθρογράφο της εφημερίδας σας

ΕΠΙΝΟΘΕΤΗΘΗΚΕ
5/10/2023
ΔΙΚ. ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΝ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΗΛ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΛΑΣΚΟΤΡΩΝΗ 69, 3ος ΟΡΟΦΟΣ, ΠΕΙΡΑΙΑΣ 18331
ΤΗΛ. 210 4110560 - ΚΙΝ. 6972 547456
email: ana.andrikopoulou@gmail.com

Γιάννη Σουλιώτη και τον τίτλο «Νύχτα εκκαθαρίσεων στην ΕΛ.ΑΣ». Όπως βεβαιώνετε στο ανωτέρω ιστότοπό σας, ο Γιάννης Σουλιώτης είναι δημοσιογράφος στην «Καθημερινή» από το έτος 2001 μέχρι και σήμερα, το δε συγκεκριμένο άρθρο του είχε το κάτωθι αυτολεξεί περιεχόμενο:

*“Ξεκίνησαν χθες οι κρίσεις στην **Ελληνική Αστυνομία**, με αξιωματικούς τα ονόματα των οποίων είχαν άμεσα ή έμμεσα συνδεθεί με την **υπόθεση των παρακολουθήσεων** –τηλεφωνικών και φυσικών– να τίθενται εκτός Σώματος. Οι επιλογές της ηγεσίας έχουν στόχο να στείλουν μήνυμα ότι πρόσωπα που διαδραμάτισαν τουλάχιστον αμφιλεγόμενο ρόλο ως επικεφαλής ευαίσθητων υπηρεσιών αποτελούν παρελθόν για την Ελληνική Αστυνομία.*

*Με τη σύμφωνη γνώμη του υπουργού Προστασίας του Πολίτη **Τάκη Θεοδωρικάκου**, στο τιμόνι του Σώματος παρέμεινε ο αντιστράτηγος Κωνσταντίνος Σκούμας. Στον βαθμό του αντιστρατήγου αποστρατεύθηκαν ο Γιώργος Γιάννινας και ο Γιώργος Κανέλλος. Και οι δύο είχαν υπηρετήσει σε κρίσιμα πόστα, όπως η Αντιτρομοκρατική και η Ασφάλεια Αττικής, πριν μετακινηθούν σε επιτελικές θέσεις στο αρχηγείο. Στον βαθμό του αντιστρατήγου στη θέση των κ. Γιάννινα και Κανέλλου προήχθησαν ο Ελευθέριος Γκαρίλας και ο Σπύρος Σκλάβος.*

Στον βαθμό του υποστρατήγου παρέμειναν διατηρητέοι 14 αξιωματικοί, ανάμεσα στους οποίους ο νυν επικεφαλής της ΓΑΔΑ Μανώλης Δουρβετάκης, οι επικεφαλής των αστυνομικών υπηρεσιών σε Θράκη και Ανατολικό Αιγαίο Πασχάλης Συριτούδης και Λευτέρης Ντουρουντούς, ο σημερινός προϊστάμενος της Διεύθυνσης Ειδικών Αστυνομικών Δυνάμεων Γιώργος Μπάλλας κ.ά. Αντίθετα, τον δρόμο της αποστρατείας πήραν πέντε υποστράτηγοι, ανάμεσα στους οποίους ο μέχρι πρότινος επικεφαλής της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Ηλίας Κοσσυβάκης και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών (ΔΙΔΑΠ) Νίκος Τσέτσικας. Και οι δύο υπηρέτησαν επί σειράν ετών στις συγκεκριμένες θέσεις, με τις πληροφορίες πάντως που είδαν τους τελευταίους μήνες το φως της δημοσιότητας να τους τοποθετούν στο περιβάλλον προσώπων – επιχειρηματιών και όχι μόνο– που συνδέθηκαν με την υπόθεση των υποκλοπών. Πληροφορίες μάλιστα αναφέρουν ότι οι εισηγήσεις για την

απομάκρυνσή τους είχαν φθάσει, και μάλιστα περισσότερες από μία φορές, ακόμα και στο ίδιο το πρωθυπουργικό γραφείο”.

II.Επειδή, με τις διατάξεις των άρθρων 57 και 59 ΑΚ, προστατεύεται η προσωπικότητα και κατ’ επέκταση η αξία του ανθρώπου, ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελεί δε η προσωπικότητα πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν μεν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επί μέρους εκδηλώσεις - εκφάνσεις (πλευρές) του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, όμως, η προσβολή της προσωπικότητας, σε σχέση με οποιαδήποτε από τις εκδηλώσεις αυτές συνιστά προσβολή της συνολικής έννοιας της προσωπικότητας. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου, είναι δε τιμή η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την ηθική αξία που έχει λόγω της συμμόρφωσής του με τις νομικές και ηθικές του υποχρεώσεις, ενώ υπόληψη είναι η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία, με βάση την κοινωνική του αξία, συνεπεία των ιδιοτήτων και ικανοτήτων του για την εκπλήρωση των ιδιαίτερων κοινωνικών του έργων ή του επαγγέλματός του.

Προϋποθέσεις για την προστασία της προσωπικότητας, της οποίας η παράνομη και συγχρόνως υπαίτια προσβολή συνιστά ειδικότερη μορφή αδικοπραξίας, οπότε συνδυαστικά εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 914, 919, 920, 932 ΑΚ, είναι, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων, α) η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας με πράξη ή παράλειψη άλλου, που διαταράσσει μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη, που συμβαίνει όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή με βάση δικαίωμα, το οποίο, όμως, είτε είναι μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης, είτε ασκείται υπό περιστάσεις που καθιστούν την άσκησή του καταχρηστική, κατά την έννοια των άρθρων 281 ΑΚ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος, γ) υπαιτιότητα (πταίσμα) του προσβολέα, όταν πρόκειται ειδικότερα για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, εξαιτίας της παράνομης προσβολής της

προσωπικότητας (ΟΛΑΠ 2/2008, ΑΠ 292/2020, ΑΠ 271/2012), εκδηλούμενη, είτε με τη μορφή του δόλου, είτε με τη μορφή της αμέλειας, η οποία υπάρχει, όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια, που απαιτείται στις συναλλαγές (άρθρο 330 παρ. 2 του ΑΚ) και δ) επέλευση ηθικής βλάβης στον προσβληθέντα, τελούσα σε αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη και υπαίτια προσβολή.

Η προσωπικότητα του ανθρώπου μπορεί να προσβληθεί σε οποιαδήποτε έκφανση ή εκδήλωσή της (σωματική, πνευματική, ηθική, τιμή, κλπ). Έτσι, η απόδοση σε κάποιον πράξεων που η κοινωνία αποδοκιμάζει, διότι ενέχουν απαξία, εμπίπτει στα όρια της προσβολής της προσωπικότητας. Τέτοιες δε πράξεις, διαταρακτικές της κοινωνικής προσωπικότητας του ανθρώπου, είναι και εκείνες που εμπεριέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής ή επαγγελματικής εντιμότητας του προσώπου, ενώ αδιάφορη για το χαρακτήρα της προσβολής ως παράνομης είναι η φύση της διάταξης, που ενδέχεται, με την προσβολή, να παραβιάζεται και η οποία έτσι μπορεί να ανήκει σε οποιοδήποτε κλάδο ή τμήμα του δικαίου.

Συνεπώς, παράνομη προσβολή της προσωπικότητας δημιουργείται και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως συμβαίνει, όταν το άτομο προσβάλλεται στην τιμή και στην υπόληψή του με εξυβριστικές εκδηλώσεις ή με ισχυρισμούς δυσφημιστικούς ή πολύ περισσότερο συκοφαντικούς, κατά την έννοια των άρθρων 361-363 ΠΚ (ΑΠ 292/2020, ΑΠ 1116/2019, ΑΠ 1394/2017, ΑΠ 726/2015). Κατά τις διατάξεις αυτές, εξύβριση διαπράττει, όποιος προσβάλλει την τιμή άλλου με λόγο ή έργο ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, ενώ όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ισχυρίζεται ενώπιον τρίτου ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης και αν το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε το ψεύδος, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Ως γεγονός, κατά τις παραπάνω διατάξεις, νοείται κάθε περιστατικό του εξωτερικού κόσμου ή αντίθετη προς την ηθική ή την ευπρέπεια σχέση ή συμπεριφορά, εφόσον ανάγονται στο παρελθόν ή στο παρόν και υποπίπτουν στις αισθήσεις, ώστε να είναι δεκτικά απόδειξης. Αντιθέτως, δεν συνιστά γεγονός η έκφραση γνώμης ή συγκεκριμένης αξιολογικής κρίσης ή άλλοι χαρακτηρισμοί, εκτός αν τα παραπάνω σχετίζονται

και συνδέονται άμεσα με γεγονός που συνιστά το κρίσιμο του αδικήματος στοιχείο, έτσι ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική βαρύτητά του, πράγμα που δεν συμβαίνει, όταν εκφράζονται ή εκδηλώνονται ανεξάρτητα και άσχετα με τον τρόπο αυτό. Απλές, όμως, κρίσεις, γνώμες και χαρακτηρισμοί, που ενέχουν αμφισβήτηση, κατά την κοινή αντίληψη της κοινωνικής ή ηθικής αξίας του παθόντος ή εκδήλωση καταφρόνησης ή ονειδισμού αυτού (χωρίς να συνδέονται με συγκεκριμένο γεγονός), είναι δυνατό να θεμελιώσουν το έγκλημα της εξύβρισης και όχι το έγκλημα της δυσφήμισης (ΑΠ 1069/2019).

Για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμισης απαιτείται γνώση του δράστη ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο από αυτόν ενώπιον τρίτου γεγονός, είναι πρόσφορο και κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση ή αποδοχή του ίδιου να ισχυρισθεί ή να διαδώσει ενώπιον τρίτου το βλαπτικό για άλλον γεγονός, ενώ για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται, επιπλέον, και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Έτσι, σε περίπτωση που ο δράστης δεν γνώριζε το ψεύδος του γεγονότος που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος άλλου, παραμένει, όμως, ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση κατ' άρθρο 362 του ΠΚ, που προσβάλλει επίσης, την προσωπικότητα του άλλου σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη. Ωστόσο ως αστικό αδίκημα, η δυσφήμιση θεμελιώνεται υποκειμενικά και σε απλή αμέλεια του δράστη και συνεπώς όποιος από πρόθεση ή από αμέλεια ισχυρίζεται ή διαδίδει προς τρίτους, με οποιονδήποτε τρόπο γεγονότα που θίγουν την τιμή και την υπόληψη άλλου, υπό την προαναφερόμενη έννοια, προσβάλλοντας παράνομα την προσωπικότητά του, έχει υποχρέωση, να τον αποζημιώσει και να ικανοποιήσει και την ηθική βλάβη του, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ περιπτώσεις, που αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του, τόσο ως ποινικό όσο και ως αστικό αδίκημα, αφού οι διατάξεις των άρθρων 361 - 367 του ΠΚ εφαρμόζονται αναλογικά για την ενότητα της έννομης τάξης και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται

από τις προαναφερθείσες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ ΑΚ (ΑΠ 272/2020, ΑΠ 611/2019, ΑΠ 1394/2017, ΑΠ 343/2016).

Ειδικότερα, το άρθρο 367 ΠΚ ορίζει στην παρ. 1, ότι, ``δεν αποτελούν άδικη πράξη, α) οι δυσμενείς κρίσεις ... καθώς και, γ) οι εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νομίμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ...`` και στην παρ. 2 ότι η προηγούμενη διάταξη δεν εφαρμόζεται, α) όταν οι παραπάνω κρίσεις και εκδηλώσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία της πράξης του άρθρου 363 (δηλαδή της συκοφαντικής δυσφήμισης) καθώς και β) όταν από τον τρόπο εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης. Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων, αποκλείεται και το στοιχείο του παράνομου της επιζήμιας συμπεριφοράς, ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται στις προαναφερθείσες περιπτώσεις (λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κλη), και συνεπώς, παραμένει η ποινική ευθύνη του δράστη, άρα και η υποχρέωσή του προς αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μια από τις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 367 ΠΚ, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης του άρθρου 363 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης, ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου (ΑΠ 972/2020, ΑΠ 1431/2017, ΑΠ 343/2016).

Ο ισχυρισμός του εναγομένου, ότι συντρέχει περίπτωση δικαιολογημένου ενδιαφέροντος που αίρει κατά το άρθρο 367 παρ. 1 γ ΠΚ τον άδικο χαρακτήρα δυσφημιστικού για τον ενάγοντα ισχυρισμού του συνιστα ένσταση καταλυτική της εναντίον του αγωγής με αντικείμενο την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του αντιδίκου από την επικαλούμενη προσβολή της προσωπικότητάς του με το δυσφημιστικό σε βάρος του ισχυρισμό, ενώ αντένσταση συνιστά ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι δεν αίρεται ο άδικος

χαρακτήρας της δυσφήμισής του από τον εναγόμενο, επειδή οι επίμαχες εκδηλώσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης ή επειδή αυτός ενήργησε με ειδικό σκοπό εξύβρισής του (ΑΠ 792/2020, 2049/2017). Ειδικός σκοπός εξύβρισης, που ως νομική έννοια ελέγχεται από τον Αρειο Πάγο, υπάρχει στον τρόπο εκδήλωσης της προσβλητικής της τιμής του άλλου συμπεριφοράς, όταν αυτός δεν ήταν αντικειμενικά αναγκαίος για τη δέουσα απόδοση του περιεχομένου της σκέψης εκείνου που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον και ο οποίος καίτοι γνώριζε τούτο, χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτό για να προσβάλει την τιμή του άλλου. Έτσι, ο ειδικός σκοπός εξύβρισης έγκειται στην ενσυνείδητη υπέρβαση των ορίων του δικαιώματος, η οποία κατατείνει στην προσβολή της τιμής και αποτελεί πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης του αδικήματος (ΑΠ 972/2020).

Εξάλλου, κατά την παρ. 1 του άρθρου 14 Συντάγματος, ``κάθενας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του τύπου, τους στοχασμούς του, τηρώντας τους νόμους του Κράτους``, κατά δε την παρ. 2 του ίδιου ως άνω άρθρου, ``ο τύπος είναι ελεύθερος και η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται``. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται, ότι ο τύπος επιτελεί κοινωνικό λειτουργήμα, ασκώντας καθήκοντα τα οποία ο ίδιος επιλέγει, βάσει της αποστολής του, που συνίστανται στην πληροφόρηση και στη σύμπραξη για τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Η ελευθερία του τύπου δεν αποτελεί, όμως, αυτοσκοπό και συνακόλουθα δεν πρέπει να συνεπάγεται χωρίς άλλο τη θυσία άλλων εννόμων αγαθών, γι' αυτό και υπάγεται, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 1 Συντάγματος, στο γενικό περιορισμό της τήρησης των νόμων του Κράτους, οι οποίοι αποτελούν και το γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται και αναπτύσσεται ελεύθερα ο τύπος. Επομένως, με νόμο μπορεί να περιορισθεί η ελευθερία διάδοσης των στοχασμών και η αντίστοιχη ελευθερία πληροφόρησης, αρκεί αυτοί οι περιορισμοί να αποτελούν μόνο κατασταλτικά μέτρα και να μη θίγουν τον πυρήνα του δικαιώματος της ελευθερίας του τύπου.

Άλλωστε, από το άρθρο 14 παρ. 1 Συντάγματος, σε συνδυασμό με τα άρθρο 25 παρ. 3 Συντάγματος και 281 ΑΚ, προκύπτει ότι, το δικαίωμα της

ελευθεροτυπίας υπόκειται σε περιορισμούς και ασκείται εντός των ορίων που χαράσσουν οι νόμοι του κράτους, οι οποίοι επιδιώκουν όχι τη, με οποιονδήποτε τρόπο, παρεμπόδιση της ελευθεροτυπίας, αλλά την προστασία των πολιτών και του κοινωνικού συνόλου από την καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος της, με τον τύπο, ελεύθερης έκφρασης γνώμης ή διάδοσης πληροφοριών ή άσκησης κριτικής. Τα δυσδιάκριτα όρια του δικαιώματος της ελευθεροτυπίας από την εφαρμογή των προμνησθεισών διατάξεων προσδιορίζονται από το ημεδαπό δίκαιο από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 367 ΠΚ. Επίσης, το άρθρο 10 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε και αποτελεί εσωτερικό δίκαιο (νδ/γμα 53/1974), καθιερώνει με την παρ. 1 αυτού, την ελευθερία της γνώμης και της μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, όμως, με την παρ. 2 αυτού προβλέπει δυνατότητα περιορισμού της ελευθερίας του τύπου, ορίζοντας ότι η άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης συνεπάγεται καθήκοντα και ευθύνες και μπορεί να υπαχθεί σε περιορισμούς ή κυρώσεις που προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν αναγκαία μέτρα σε δημοκρατική κοινωνία για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια τάξη, την προστασία της υπόληψης και των δικαιωμάτων τρίτων, για την παρεμπόδιση της κοινολόγησης εμπιστευτικών πληροφοριών ή για την εξασφάλιση του κύρους ή της αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας (ΑΠ 520/2018, ΑΠ 697/2017, ΑΠ 1565/2012).

Από το πλέγμα των προαναφερθεισών διατάξεων συνάγεται ότι, από τον ενυπάρχοντα στη δημοσιογραφική δραστηριότητα αυξημένο κίνδυνο προσβολής της προσωπικότητας λόγω της δημοσιότητας, που αποτελεί το πεδίο δράσης του τύπου, απορρέουν οι λεγόμενες συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου, μεταξύ των οποίων η υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας και το καθήκον αλήθειας, που επιβάλλει να προηγηθεί ο έλεγχος της αλήθειας των πληροφοριών και των ειδήσεων, ώστε το περιεχόμενο να συμπίπτει με την πραγματικότητα. Η μη τήρηση αυτών των συναλλακτικών υποχρεώσεων αποκλείει, στην περίπτωση της μετάδοσης αναληθούς είδησης, την ύπαρξη δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του δημοσιογράφου προς ενημέρωση του κοινού, και γι' αυτό δεν τίθεται θέμα άρσης του παράνομου της προσβολής, κατ' άρθρο 367 ΠΚ (ΑΠ 574/2019, ΑΠ 632/2015). Ο δημοσιογράφος οφείλει

να εξακριβώνει, πριν από τη δημοσίευση, την αλήθεια των όλων δυσφημιστικών γεγονότων, χωρίς να μπορεί να θεωρηθεί, σε αντίθετη περίπτωση, ότι η παράδοση σε δημόσια ανυποληψία του δυσφημούμενου προσώπου τελεί σε αναλογία με την κοινωνική αποστολή του τύπου για ενημέρωση του κοινού, ή ότι αποτελεί αυτή το επιβεβλημένο μέσο άσκησης του έργου της ενημέρωσης, εάν δε συντρέχει τέτοια περίπτωση, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης του δημοσιογράφου δεν αίρεται (ΑΠ 158/2020, ΑΠ 574/2019, ΑΠ 1587/2017).

Περαιτέρω, κατά την παρ. 1 του άρθρου μόνου ν. 1178/1981, `` περί αστικής ευθύνης του τύπου και άλλων τινών διατάξεων `` , όπως τροποποιήθηκε με το ν. 2243/1994 και στον οποίο παραπέμπει και το άρθρο 4 παρ. 10 του ν. 2328/1995 (`` Νομικό καθεστώς της ιδιωτικής τηλεόρασης και της τοπικής ραδιοφωνίας... » , προκειμένου για προσβολές της προσωπικότητας κατά τη διάρκεια ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών) ο ιδιοκτήτης κάθε εντύπου υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση για την παράνομη περιουσιακή ζημία, καθώς και σε χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προξενήθηκαν υπαίτια με δημοσίευμα, το οποίο θίγει την τιμή ή την υπόληψη κάθε ατόμου, έστω και αν η κατά τα άρθρα 914, 919 και 920 ΑΚ υπαιτιότητα, πρόθεση και γνώση ή υπαίτια άγνοια αντιστοίχως, συντρέχουν στο πρόσωπο του συντάκτου του δημοσιεύματος ή αν ο τελευταίος είναι άγνωστος στον εκδότη ή στο διευθυντή συντάξεως του εντύπου. Στην παρ. 2 του ιδίου άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο μόνο παρ. 4 ν. 2243/1994, η κατά το άρθρο 932 του ΑΚ χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος από κάποια από τις προβλεπόμενες στην προηγούμενη παράγραφο πράξεις ορίζεται, εφόσον αυτές τελέστηκαν δια του τύπου, κατά την κρίση του δικαστή, όχι κατώτερη των αναφερόμενων κατά περίπτωση ποσών. Η ευθύνη δηλαδή του ιδιοκτήτη του εντύπου είναι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις γνήσια αντικειμενική, η οποία έχει ως προϋπόθεση την ύπαρξη αντίστοιχης υποκειμενικής ευθύνης του συντάκτη ή αναλόγως του εκδότη ή του διευθυντή συντάξεως του εντύπου, με τους οποίους συνευθύνεται κατά το άρθρο 926 ΑΚ εις ολόκληρον. Ο συντάκτης (του επιλήψιμου δημοσιεύματος), ο εκδότης (αν δεν είναι και ιδιοκτήτης του εντύπου) ή ο

διευθυντής σύνταξης ευθύνονται προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας ή της ηθικής βλάβης που έχει προκληθεί από το επιλήψιμο δημοσίευμα, κατά τις κοινές διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 919, 920, 932 ΑΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 361-363 ΠΚ (ΑΠ 387/2005).

Οι διατάξεις του ν. 1178/1981, όπως αυτός τροποποιημένος ισχύει, εφαρμόζονται αναλόγως και επί προσβολών της προσωπικότητας, οι οποίες συντελούνται στο διαδίκτυο (internet) μέσω ηλεκτρονικών ιστοσελίδων (περιοδικών), που λειτουργούν ως διεθνές μέσο διακίνησης πληροφοριών, ενόψει του ότι για τις προσβολές αυτές δεν υπάρχει ιδιαίτερο θεσμικό πλαίσιο η δε πληροφόρηση μέσω του διαδικτύου είναι η εξέλιξη της ηλεκτρονικής πληροφόρησης μέσω του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης και η αντιμετώπισή τους δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με την αναλογική εφαρμογή της ήδη υπάρχουσας νομοθεσίας για τις προβολές της προσωπικότητας μέσω του εντύπου (εφημερίδες, περιοδικά) ή του ηλεκτρονικού (τηλεόραση, ραδιόφωνο) τύπου, αφού και η ραγδαίως αναπτυσσόμενη διαδικτυακή πληροφόρηση, που προσφέρεται από το internet σε πολυμεσική μορφή (multimedia), καθιστά την χρήση αυτού (internet) εκτός από ``ομιλητή`` και ``αποδέκτη`` και κάνει το διαδίκτυο να προσομοιάζει με μια νέας μορφής τηλεόραση. Η αναλογική εφαρμογή του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου δεν είναι δυνατό να εμποδιστεί από το γεγονός ότι στο διαδίκτυο δεν υπάρχει η συνήθης ιεραρχική δομή οργάνωσης που απαντάται στα παραδοσιακά έντυπα, δηλαδή δεν υπάρχει ιδιοκτήτης, εκδότης, διευθυντής, συντάκτης, ούτε απαντώνται τα αντίστοιχα πρόσωπα που προβλέπει ο ν. 1178/1981 για τους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, διότι για να προσδοθεί σε ένα υλικό μέσο ο χαρακτηρισμός του μέσου ενημέρωσης δεν είναι απαραίτητη η ύπαρξη όλων των ανωτέρω προσώπων. Στην περίπτωση των ιστοσελίδων υπάρχει ο κάτοχος-διαχειριστής, ο οποίος μπορεί να ταυτίζεται ή όχι με το συντάκτη ορισμένου δημοσιεύματος, δεδομένου ότι σε αυτές, ανακοινώσεις συντάσσουν και οι αναγνώστες τους. Ο διαχειριστής μιας ιστοσελίδας έχει την αρμοδιότητα και τη δυνατότητα ελέγχου των καταχωρήσεων που αναρτώνται σε αυτήν, με την έννοια ότι λαμβάνοντας ένα σχόλιο, κ.λ.π. από ένα χρήστη, μπορεί να μην

επιτρέψει την ανάρτησή του στην ιστοσελίδα, ώστε αυτό να μην μπορεί να καταστεί προσιτό σε κάθε επισκέπτη της ιστοσελίδας αυτής. Ειδικότερα τα σχόλια, κείμενα, καταχωρήσεις κλπ., που εισέρχονται στην ιστοσελίδα από κάποιο συνδεδεμένο με αυτήν χρήστη, τίθενται σε γνώση του διαχειριστή της ιστοσελίδας, ο οποίος στη συνέχεια προβαίνει στην ανάρτηση του κειμένου με τρόπο ώστε το κείμενο να είναι πλέον προσβάσιμο στον καθένα. Αυτή η τεχνική δυνατότητα, παρέχει στο διαχειριστή την ευχέρεια προληπτικής επέμβασης πριν τη δημοσιοποίηση των σχολίων που κάνουν οι χρήστες και συμμετέχοντες στις ασύγχρονες συζητήσεις, ώστε να προλαμβάνονται και να "μπλοκάρονται" ανεπιθύμητες καταχωρήσεις. Μάλιστα, η καταχώρηση σε μία ιστοσελίδα παρουσιάζει την ιδιομορφία, ότι, ενώ η δημοσίευση σε συγκεκριμένο φύλλο εφημερίδας ή περιοδικού ή η αναφορά σε συγκεκριμένη ραδιοφωνική ή τηλεοπτική εκπομπή προσβλητικής είδησης κ.λ.π. γίνεται, άπαξ και δεν έχει διάρκεια, αντίθετα η αντίστοιχη καταχώρηση σε μια ιστοσελίδα, μπορεί να παραμείνει εκεί για απροσδιόριστο χρόνο, έχοντας διάρκεια, το μέγεθος της οποίας θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την επιδίκαση του ποσού προς αποκατάσταση της προκληθείσης ηθικής βλάβης (ΑΠ 1017/2022, ΑΠ 1425/2017, ΑΠ 575/2015, 1652/2013, ΑΠ 1701/2013).

Ειδικότερα, δε, στο άρθρο μόνο του αναλογικά εφαρμοζόμενου ν. 1178/81, όπως έχει τροποποιηθεί και αντικατασταθεί με τα άρθρα 32 παρ.10 ν. 1941/91, αρ. μόνο 2243/94, αρ.4 παρ.11 ν. 2328/95, 37 παρ.2 Ν.4356/2015, αρ.110 παρ.1 ν.4915/22, ορίζεται ότι «1. Ο ιδιοκτήτης παντός εντύπου υποχρεούται εις πλήρη αποζημίωσιν διατην παρόνομον περιουσιακήν ζημίαν ως και εις χρηματικήν ικανοποίησιν δια την ηθικήν βλάβην, αι οποίαι υπαίτιως επροξενήθησαν δια δημοσιεύματος θίγοντος την τιμήν ή την υπόληψιν παντός ατόμου, έστω και αν η κατά το αρθρον 914 του Α.Κ. υπαιτιότης, ή κατά το αρθρον 919 του Α.Κ. πρόθεσις και ή κατά το αρθρον 920 του Α.Κ. γνώσις ή υπαίτιος άγνοια συντρέχη εις τον συντάκτην του δημοσιεύματος ή, εάν ούτος είναι άγνωστος, εις τον εκδότην ή τον διευθυντήν συντάξεως του εντύπου.

Σε περίπτωση ιδιοκτησίας από νομικό πρόσωπο εντύπου που εκδίδεται και διανέμεται στην Ελλάδα, και εφόσον η αξίωση της παρούσας δεν καλύπτεται για οποιονδήποτε λόγο από την εταιρεία, υπέχει την ίδια

υποχρέωση ο μέτοχος ή εταίρος που κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, το ήμισυ τουλάχιστον των μετοχών ή των εταιρικών μεριδίων.2. Για την κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα ανάλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος από κάποια από τις προβλεπόμενες στην προηγούμενη παράγραφο πράξεις το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ιδίως: α) τις επιπτώσεις του δημοσιεύματος στον αδικηθέντα, καθώς και στο οικογενειακό, κοινωνικό και επαγγελματικό περιβάλλον του, β) το είδος, τη φύση, τη σπουδαιότητα, τη βαρύτητα και την απαξία των γεγονότων, πράξεων ή χαρακτηρισμών που του αποδόθηκαν με το δημοσίευμα, γ) το είδος της προσβολής, που υπέστη, δ) την ένταση του πταίσματος του εναγομένου, ε) τις συνθήκες τέλεσης της αδιοπραξίας, και στ) την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων..... "4. Οι κατά το άρθρο αυτό απαιτήσεις, εφόσον δεν προβλέπεται ειδικότερη ρύθμιση στον παρόντα νόμο, εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 επ. Κ.Πολ.Δ.6. Σε περίπτωση που γίνει δεκτή αγωγή του παρόντος άρθρου σε βάρος εφημερίδας, το δικαστήριο, εφ' όσον έχει υποβληθεί αίτημα το αργότερο ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, διατάσσει με την καταψηφιστική απόφασή του και την καταχώριση στην εφημερίδα αυτή περιλήψεως της αποφάσεως. Η περίληψη αυτή αρκεί να περιέχει: α) τον αριθμό και τη χρονολογία δημοσίευσως της αποφάσεως, β) το δικαστήριο που την εξέδωσε, γ) το ονοματεπώνυμο του θιγέντος από το επιλήψιμο δημοσίευμα, δ) τις φράσεις που κρίθηκαν δυσφημιστικές ή εξυβριστικές, βάσει των οποίων επιδικάστηκε η αποζημίωση ή η χρηματική ικανοποίηση και ε) το φύλλο της εφημερίδας και την ημερομηνία δημοσίευσώς τους. Η περίληψη αυτή και η είδηση ότι καταδικάστηκε η εφημερίδα δημοσιεύεται στην ίδια θέση της εφημερίδας, που είχε καταχωριστεί η αρχή του επιλήψιμου δημοσιεύματος, εντός δεκαπέντε ημερών από της επιδόσεως της τελεσίδικης απόφασης. "Με την απόφαση καθορίζεται χρηματική ποινή για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης της απόφασης ίση προς το 1/10 της ελάχιστης αποζημίωσης που επιδικάζεται κατά την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού. 5. Ο αδικηθείς, πριν ασκήσει αγωγή για την προσβολή που υπέστη, υποχρεούται να καλέσει με έγγραφη, εξώδικη πρόσκλησή του τον ιδιοκτήτη του εντύπου, ή όταν αυτός είναι άγνωστος τον

εκδότη ή το διευθυντή σύνταξής του, να αποκαταστήσει την προσβολή με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που του υποδεικνύει. Στο κείμενο αυτό προσδιορίζονται και οι λέξεις ή φράσεις που θεωρήθηκαν προσβλητικές και πρέπει να ανακληθούν και οι λόγοι για τους οποίους η συγκεκριμένη αναφορά υπήρξε προσβλητική. Η αποκατάσταση θεωρείται ότι επήλθε αν ο ιδιοκτήτης του εντύπου, άλλως ο εκδότης ή ο διευθυντής σύνταξης αυτού, εντός διαστήματος δέκα (10) ημερών ή, σε κάθε περίπτωση, στο αμέσως επόμενο τεύχος: α) ανακαλέσει ρητά την προσβολή με την παραπάνω δημοσίευση, που γίνεται στην ίδια ή, αν δεν υπάρχει αυτή, σε ανάλογη θέση και φύλλο της αντίστοιχης ημέρας κυκλοφορίας της εφημερίδας, που είχε καταχωριστεί η αρχή του επιλήψιμου δημοσιεύματος, και σε έκταση και μέγεθος ανάλογο με το τελευταίο, και β) κοινοποιήσει στον αδικηθέντα το ως άνω δημοσίευμα αποκατάστασης. Η παρέλευση άπρακτου διαστήματος δέκα (10) ημερών ή η μη δημοσίευση στο αμέσως επόμενο τεύχος θεωρείται άρνηση εκ μέρους του ιδιοκτήτη ή εκδότη του εντύπου. Η παράλειψη της παραπάνω διαδικασίας έχει ως συνέπεια την απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης. Η αγωγή αποζημίωσης της παραγράφου 2 πρέπει να ασκηθεί εντός έξι (6) μηνών από την πάροδο της προθεσμίας των δέκα (10) ημερών ή της ρητής αρνητικής απάντησης, εφόσον αυτή έχει δοθεί νωρίτερα, ή από την έκδοση του αμέσως επόμενου τεύχους. Εάν λάβει χώρα η αποκατάσταση της προσβολής, σύμφωνα με τα παραπάνω, δεν μπορεί να υπάρξει αστική αξίωση κατά την παράγραφο 2. Κατ' εξαίρεση, όταν το επιλήψιμο δημοσίευμα αφορούσε επικείμενο γεγονός μείζονος σημασίας για την ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και εν γένει κοινωνική πρόοδο του αδικηθέντος και η αποκατάσταση της σχετικής προσβολής επακολούθησε αυτού, η τελευταία δύναται να θεωρηθεί ως μη πλήρης και διατηρείται η αξίωση ανάλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. Αν παρά τη δημοσίευση της ανάκλησης έχει αποδεδειγμένα προκληθεί στον αδικηθέντα περιουσιακή ζημία που οφείλεται στο επιλήψιμο δημοσίευμα, ο ενάγων δικαιούται να προσφύγει στο αρμόδιο δικαστήριο μόνο για την αξίωση αυτή. Η εκδίκαση της κατά το παρόν άρθρο αγωγής χωρεί ανεξάρτητα από την άσκηση ποινικής δίωξης για την ίδια πράξη, καθώς και

της τυχόν για οποιονδήποτε λόγο αναβολής ή αναστολής της ποινικής διαδικασίας που έχει αρχίσει...».

III. Περαιτέρω, στο ΠΔ 24/1997(Ιεραρχία,καταστάσεις,εξέλιξη αξιωματικών της ΕΛ-ΑΣ), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ.1,2 ΠΔ 6/2018, ορίζεται ότι :

«.....ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Άρθρο 28 Τρόπος κρίσεων. 1. Οι κρίσεις των αξιωματικών ενεργούνται βάσει των τηρουμένων στους ατομικούς τους φακέλους και λοιπά ατομικά τους έγγραφα στοιχείων περί των ουσιαστικών τους προσόντων, της υπηρεσιακής τους απόδοσης, των ελαττωμάτων και αδυναμιών τους, των απονεμηθεισών σ' αυτούς ηθικών και υλικών αμοιβών και των επιβληθεισών πειθαρχικών ή ποινικών κυρώσεων. 2. Η κρίση γίνεται με συνεκτίμηση των κατά την προηγούμενη παράγραφο στοιχείων των κρινομένων στη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους, εφόσον αυτά δεν αναφέρονται σε χρόνο πέραν της δεκαετίας από αυτήν και ιδιαίτερα στον κατεχόμενο και τον αμέσως προηγούμενο βαθμό, ως ακολούθως: 4. Η κρίση σε κάθε βαθμό είναι αυστηρότερη εκείνης του προηγούμενου βαθμού. Σε κάθε περίπτωση, συνεκτιμάται η αξιολόγηση των προσόντων των κρινομένων αξιωματικών σε όλη τη σταδιοδρομία τους, που αφορούν το ήθος, τη διαγωγή και τα ψυχικά προσόντα τους. Άρθρο 29. Διαβαθμίσεις των κρίσεων. 1. Οι αξιωματικοί κρίνονται κατά βαθμούς, ως ακολούθως: γ. Οι Αστυνομικοί Διευθυντές, οι Ταξίαρχοι και οι Υποστράτηγοι, διατηρητέοι ή ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους ή αποστρατευτέοι ή προακτέοι ή μη προακτέοι. Διατηρητέοι κρίνονται οι Ταξίαρχοι και οι Υποστράτηγοι που αξιολογούνται σε όλα τα επιμέρους ουσιαστικά τους προσόντα με βαθμό τουλάχιστον ενενήντα ένα (91). Ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους κρίνονται αυτοί που αξιολογούνται σε όλα τα επιμέρους ουσιαστικά τους προσόντα με βαθμό τουλάχιστον εξήντα ένα (61). Αποστρατευτέοι κρίνονται αυτοί που δεν αξιολογούνται σε όλα τα επιμέρους ουσιαστικά τους προσόντα με βαθμό τουλάχιστον εξήντα ένα (61). Προακτέοι κρίνονται οι Αστυνομικοί Διευθυντές που αξιολογούνται σε όλα τα επιμέρους ουσιαστικά τους προσόντα με βαθμό τουλάχιστον ενενήντα ένα (91) και οι Ταξίαρχοι και οι Υποστράτηγοι που

αξιολογούνται σε όλα τα επιμέρους ουσιαστικά τους προσόντα με βαθμό τουλάχιστον ενενήντα πέντε (95), και επιπλέον διαθέτουν τα ακόλουθα προσόντα: (1) Ευρεία διοικητική και επιτελική πείρα και ικανότητα που εγγυάται ότι θα ανταποκριθούν απόλυτα στα καθήκοντα οποιασδήποτε διοικητικής ή επιτελικής θέσης, που προβλέπεται για τον ανώτερο βαθμό. Η ως άνω διοικητική και επιτελική πείρα συνάγεται από την άσκηση διοίκησης και επιτελικών καθηκόντων σε υπηρεσίες του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. (2) Γενικότερη επαγγελματική κατάρτιση που συνάγεται από την όλη σταδιοδρομία τους ως αξιωματικών και ειδικότερα από την ευδόκιμη αποφοίτησή τους από τις Σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας και την επίδοσή τους σε αυτές. Η κατοχή τίτλων σπουδών ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, η γνώση ξένων γλωσσών και η ευδόκιμη αποφοίτηση από τις Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων είναι ενισχυτικά στοιχεία. Το πτυχίο ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος λαμβάνεται υπόψη, εφόσον αυτό δεν αποτέλεσε προϋπόθεση ονομασίας τους σε αξιωματικούς. Μη προακτέοι κρίνονται αυτοί που δε διαθέτουν τα απαιτούμενα για προαγωγή προσόντα. Η κρίση ως προακτέων ή μη προακτέων γίνεται μόνο προκειμένου να πληρωθούν κενές οργανικές θέσεις στον ανώτερο βαθμό. Προακτέοι κρίνονται, κατά τη σειρά αρχαιότητάς τους, όσοι αξιωματικοί, όσες και οι κενές οργανικές θέσεις, μη προακτέοι δε, οι αξιωματικοί που είναι αρχαιότεροι του τελευταίου προακτέου. 2. Οι διανύοντες τον τελευταίο βαθμό εξέλιξώς τους αξιωματικοί κρίνονται ως διατηρητέοι ή ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους ή αποστρατευτέοι. Άρθρο 30. Δυσμενείς κρίσεις. 1. Δυσμενείς είναι οι ακόλουθες κρίσεις. α. Αποστρατευτέος.

β. Παραμένων στον ίδιο βαθμό. γ. Μη προακτέος. δ. Προακτέος κατ' αρχαιότητα. ε. Ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία, πλην των κρινομένων σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου..... Άρθρο 31 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 ΠΔ 6/2018, ΦΕΚ Α 11/25.1.2018) Χρόνος διενέργειας των κρίσεων. 1. Οι αξιωματικοί κρίνονται τακτικώς κατά το χρονικό διάστημα από 21 Ιανουαρίου μέχρι τέλος Φεβρουαρίου κάθε έτους και εκτάκτως, στις περιπτώσεις, που προβλέπεται ειδικώς από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος. Άρθρο

32(όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ.1 ΠΔ 81/2016,ΦΕΚ Α 150/10.8.2016 και με την παρ. 3 του άρθρου 1 του ΠΔ 4/2016 (ΦΕΚ Α 8/22.1.2016)Κρινόμενοι στις τακτικές κρίσεις. 1. Στις τακτικές κρίσεις κρίνονται : «α. Οι Αντιστράτηγοι, πλην του Αρχηγού, οι Υποστράτηγοι και οι Ταξίαρχοι, ανεξάρτητα από το χρόνο παραμονής τους στο βαθμό.....4. Το β δεκαήμερο του μηνός Δεκεμβρίου κάθε έτους καταρτίζεται πίνακας των αξιωματικών που κρίνονται στις τακτικές κρίσεις σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος, με μέριμνα της Διεύθυνσης Αστυνομικού Προσωπικού του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, ο οποίος κοινοποιείται στις Υπηρεσίες προς ενημέρωση των κρινομένων αξιωματικών με διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας".

Επίσης, και με το άρθρο 22 του ν. 4249/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4281/2014 και τον ν. 4579/2018, ιδρύθηκε και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 του π.δ. 178/2014, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 82/2020, ως αυτοτελής κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, η Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών(ΔΙΔΑΠ).Ειδικότερα, στο άρθρο 22 του ν.4249/14 ορίζεται ότι « Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών 1. Η Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών εδρεύει στην Αττική, υπάγεται απευθείας στον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας και έχει ως αποστολή τη συγκέντρωση, ιδίως μέσω των περιφερειακών Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, την αξιολόγηση, ταξινόμηση, ανάλυση και διάθεση επεξεργασμένων ή μη πληροφοριών, προς το σκοπό αντιμετώπισης κάθε μορφής εγκληματικότητας και ιδίως της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, καθώς και την τήρηση, ενημέρωση και διασφάλιση των ειδικών βάσεων δεδομένων, στις οποίες καταχωρείται και αποθηκεύεται πληροφοριακό υλικό, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. 2. Όλες οι Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας υποχρεούνται να αποστέλλουν στη Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών τις πληροφορίες που συλλέγουν στο πλαίσιο της υπηρεσιακής τους αποστολής, στον απολύτως αναγκαίο χρόνο, προβαίνοντας παράλληλα, εφόσον αυτό επιβάλλεται, στις απαραίτητες ενέργειες για την άμεση επιχειρησιακή τους αξιοποίηση. 3. Πληροφορίες και

στοιχεία, τα οποία συλλέγονται από τη Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών, κατ' εφαρμογήν της προηγούμενης παραγράφου, διαβαθμίζονται ανάλογα με το αντικείμενο και τη σπουδαιότητα τους παίρνοντας ανάλογο βαθμό ασφαλείας και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση της αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας, εφαρμοζόμενων, σε κάθε περίπτωση, των διατάξεων του ν. 2472/ 1997 (Α` 50)....5. Ο εισαγγελικός λειτουργός της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2265/1994 (Α` 209), όπως η παράγραφος αυτή έχει τροποποιηθεί και ισχύει, εποπτεύει και το έργο της Διεύθυνσης Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της που σχετίζονται με τη συλλογή, επεξεργασία και αξιοποίηση πληροφοριών και στοιχείων...».

Τέλος, στο ΠΔ 178/2014: Οργάνωση Υπηρεσιών Ελληνικής Αστυνομίας ορίζεται ότι:

"....Άρθρο 27..... 7. Η ΔΙ.Δ.Α.Π. αποτελεί την κεντρική αρχή της Ελληνικής Αστυνομίας στον τομέα της συλλογής, αποθήκευσης, επεξεργασίας, ανάλυσης και ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων προς το σκοπό της πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης των αξιόποινων πράξεων. Πληροφορίες και στοιχεία τα οποία συλλέγονται από τη ΔΙ.Δ.Α.Π., στο πλαίσιο εκπλήρωσης της αποστολής της, διαβαθμίζονται ανάλογα με το αντικείμενο και τη σπουδαιότητά τους, παίρνοντας ανάλογο βαθμό ασφαλείας και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση της αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας, εφαρμοζόμενων, σε κάθε περίπτωση, των διατάξεων του ν. 2472/1997 και του ν. 4624/2019. Για την εκπλήρωση της αποστολής της η Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών χρησιμοποιεί σύγχρονα τεχνολογικά συστήματα. 8.α. Το προσωπικό της ΔΙ.Δ.Α.Π. έχει καθήκον εχεμύθειας, η παραβίαση του οποίου τιμωρείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 252 του Π.Κ., επιφυλασσομένων των διατάξεων περί πειθαρχικής και αστικής ευθύνης του. β. Το αστυνομικό προσωπικό της ΔΙ.Δ.Α.Π. και των Τμημάτων Συλλογής και Διαχείρισης Πληροφοριών πρέπει να συγκεντρώνει τα ακόλουθα προσόντα: αα. να διακρίνεται για την αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητά του, το ήθος και τη διαγωγή του, την

υπευθυνότητα και αποφασιστικότητά του και ββ. να έχει συμπληρώσει τουλάχιστον τέσσερα (4) έτη από την έξοδο του από την οικεία Σχολή, να έχει αξιολογηθεί με το γενικό χαρακτηρισμό ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ κατά τη διάρκεια των πέντε (5) τελευταίων ετών και να έχει κριθεί ευμενώς από τα αρμόδια Συμβούλια Κρίσεων. Από τους διαθέτοντες τα ανωτέρω προσόντα προτιμώνται, ιδίως, όσοι έχουν διετή τουλάχιστον προϋπηρεσία σε Υπηρεσία ασφαλείας, όσοι επιθυμούν να υπηρετήσουν στην Υπηρεσία αυτήν, καθώς και όσοι έχουν γνώσεις στη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλες ειδικές γνώσεις. γ. Δεν επιτρέπεται να μετατεθεί ή να υπηρετεί στη ΔΙ.Δ.Α.Π. και στα Τμήματα Συλλογής και Διαχείρισης Πληροφοριών αστυνομικός, ο οποίος: αα. έχει τιμωρηθεί ή εκκρεμεί σε βάρος του πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που επισύρει ανώτερη πειθαρχική ποινή, ββ. έχει τιμωρηθεί για παραπτώματα τα οποία, ενώ επισύρουν κατώτερη πειθαρχική ποινή, μαρτυρούν έλλειψη συνείδησης του υπηρεσιακού καθήκοντος και ακεραιότητας του χαρακτήρα, γγ. κωλύεται επανειλημμένα στην εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων του για λόγους υγείας, δδ. είναι μέλος διοικητικού συμβουλίου συνδικαλιστικής οργάνωσης αστυνομικών ή εκλεγμένος αντιπρόσωπος στη γενική συνέλευση Ομοσπονδίας ή Συνομοσπονδίας αυτών και εε. έχει υπηρετήσει κατά την προηγούμενη πενταετία ή υπηρετεί με οποιαδήποτε ιδιότητα, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού ασφαλείας, σε γραφεία μελών της Κυβέρνησης, Υφυπουργών, Γενικών Γραμματέων, Κομμάτων και Βουλευτών. 10. Η Μ.Σ.Ε. διοικείται από αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας και στελεχώνεται από αστυνομικό προσωπικό.....».

IV. Υπηρέτησα στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, από το 1987, πάντοτε, με αφοσίωση στα καθήκοντά μου, αποτελεσματικότητα, ήθος και αξιοπρέπεια, και δη τοποθετημένος σε θέσεις ευθύνης, όπου ανταποκρίθηκα, σε κάθε περίπτωση, με επιτυχία και αποφασιστικότητα.

Επειδή, ακριβώς, εκτιμήθηκαν και αναγνωρίστηκαν τα προσόντα, η εμπειρία και οι ικανότητές μου, κρίθηκε,δε, ότι πληρούσα όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τον ανωτέρω νόμο(ήτοι αποδοτικότητα,αποφασιστικότητα, ήθος, άριστη προηγούμενη αξιολόγησή μου από τα συμβούλια κρίσεων και απουσία πειθαρχικών ποινών) επελέγην,

νόμιμα, και τοποθετήθηκα στη θέση του Διευθυντή της ΔΙΔΑΠ ήδη από το 2018 φέροντας, τότε, τον βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντή Γενικών και Ειδικών Καθηκόντων.

Όσο υπηρετούσα με επιτυχία στην ανωτέρω θέση, και δη με προεδρικό διάταγμα από 19-2-2019(σχετική υπαρ. πρωτ. 6003/2/1132-δ/19-2-19 πράξη του Υπουργού Πολιτικής Προστασίας) προήχθην στον βαθμό του Ταξίαρχου σύμφωνα με τα άρθρα 29 παρ.1 περ.γεδ 5°, 38 παρ.1, 40 παρ.1 πδ 24/97). Ακολούθως, και δη με προεδρικό διάταγμα από 31-3-22(σχετική υπαρ. πρωτ. 6003/2/1290-γ'-31/2/22 πράξη του Υπουργού Πολιτικής Προστασίας) προήχθην, περαιτέρω, και στον βαθμό του Υποστρατήγου.

Άσκησα και στην ανωτέρω θέση τα καθήκοντά μου, με την ίδια αφοσίωση και αποτελεσματικότητα που με διέκριναν καθ' όλη την πολυετή πορεία μου στο σώμα, χωρίς να μου αποδοθεί το παραμικρό πταίσμα, γι αυτό, άλλωστε, και κρίθηκα, κατ επανάληψη, προακτέος ως ανωτέρω.

Ακολούθως, και τον Ιανουάριο του 2023, συνεδρίασε το Ανώτατο Συμβούλιο τακτικών Κρίσεων και έκρινε τους Υποστρατήγους της ΕΛΑΣ, μεταξύ των οποίων και εμένα τον ίδιον. Πέντε(5), συνολικά, Υποστράτηγοι Γενικών Καθηκόντων, και δη εγώ ο ίδιος, καθώς και οι Ηλίας Κοσσυβάκης, Σοφία Λαμπροπούλου, Κων/νος Δούβαλης και Θεόδωρος Αθανασόπουλος κριθήκαμε ευδοκίμως τερματίσαντες την σταδιοδρομία μας, προαχθήκαμε στο βαθμό του Αντιστρατήγου εκτός οργανικών θέσεων, μας απονεμήθηκε ο τίτλος του Επιτίμου της θέσης που κατείχαμε και αποφασίστηκε η αποστράτευσή μας. Τελικά, και με προεδρικό διάταγμα από 25-1-23(σχετική υπαρ. πρωτ. 6003/2/1329-γ-25/1/23 πράξη του Υπουργού του Πολίτη) προήχθην λόγω αυτεπάγγελτης αποστρατείας στον βαθμό του Αντιστρατήγου εκτός οργανικών θέσεων.

V. Στον ιστότοπό σας, αναφερθήκατε στα ανωτέρω αποτελέσματα των κρίσεων των Αξιωματικών της ΕΛΑΣ, αλλά, με απολύτως αντιδεοντολογικό τρόπο, παραλείψατε να αναφέρετε τα ανωτέρω πραγματικά γεγονότα, και παρουσιάσατε, ψευδώς, ως γεγονότα, μια σειρά αυθαιρέτων και απολύτως συκοφαντικών εις βάρος μου «συμπερασμάτων» του συντάκτη σας, τα οποία

φέρεται να βασίζονται σε απολύτως αόριστες, και προφανώς, ανυπόστατες «πληροφορίες» του.

Καταρχήν αναφέρατε, ψευδώς και ανυπόστατα, ότι είχαν γίνει «εκκαθαρίσεις» των αξιωματικών στην ΕΛΑΣ, χαρακτηρίζοντας, αυθαίρετα, την προηγούμενη, ως «νύχτα εκκαθαρίσεων της ΕΛΑΣ». Αυτό ήταν, προφανώς, ψευδές, αφού, στην πραγματικότητα, είχαν λάβει χώρα, όπως προβλέπει ο ανωτέρω νόμος, οι τακτικές κρίσεις που γίνονται από το Ανώτατο Συμβούλιο της ΕΛΑΣ τον Ιανουάριο κάθε έτους, και αφού είχαν ήδη καταρτισθεί, από τον Δεκέμβριο του προηγούμενου έτους, πίνακες με τα ονόματα όλων όσων επρόκειτο να κριθούν(και όσον αφορά τους Υποστρατήγους, στην συγκεκριμένη περίπτωση, ήταν 21 άτομα). Ο απαράδεκτος στόχος σας με την ψευδή αναφορά σε «εκκαθάριση» αντί για την ορθή «τακτική κρίση» ήταν να προκαλέσετε στον αναγνώστη την εσφαλμένη εντύπωση ότι η ΕΛΑΣ προέβη, εκτάκτως, σε επείγουσα διαδικασία εκκαθάρισης του σώματος από συγκεκριμένους, διεφθαρμένους αξιωματικούς, μεταξύ των οποίων ήμουν δήθεν και εγώ ο ίδιος(!!!).

Περαιτέρω, αναφέρεται, ψευδώς, στο άρθρο σας ότι «Την αποστρατεία αξιωματικών που είχαν άμεσα ή έμμεσα συνδεθεί με την υπόθεση των παρακολουθήσεων αποφάσισε χθες η ΕΛ.ΑΣ., στέλνοντας το μήνυμα της εκκαθάρισης προσώπων τα οποία είχαν τουλάχιστον αμφιλεγόμενο ρόλο ως προϊστάμενοι ευαίσθητων υπηρεσιών». Επειδή, αναφέρεται, ψευδώς, και απολύτως συκοφαντικά, εις βάρος όσων έτυχε να αποστρατευτούμε – όπως συμβαίνει, πολύ συχνά, και για λόγους υπηρεσιακούς, με συναδέλφους που υπηρετούν στο σώμα για τόσα πολλά χρόνια και σε τόσο καίριες θέσεις- ότι δήθεν η αποστρατεία μας ήταν η βίαιη απομάκρυνσή μας από τον κ. Υπουργό, επειδή, δήθεν είχαμε «άμεσα ή έμμεσα συνδεθεί με την υπόθεση των παρακολουθήσεων!!!»και επειδή δήθεν είχαμε «τουλάχιστον αμφιλεγόμενο ρόλο ως προϊστάμενοι ευαίσθητων υπηρεσιών!!!». Επειδή, τα ανωτέρω αποτελούν απολύτως αόριστους, ψευδείς και ανυπόστατους ισχυρισμούς του συντάκτη σας, ο οποίος με αντιδεοντολογικό τρόπο κατηγορεί, ψευδώς και φυσικά χωρίς κανένα στοιχείο, (5) συνολικά Υποστρατήγους που υπηρετήσαμε, επί σειρά ετών, στην ΕΛΑΣ, με επιτυχία, ότι συνδεθήκαμε με

«κάποιον» τρόπο με την υπόθεση των παρακολουθήσεων και ότι είχαμε επίσης, «κάποιον αμφιλεγόμενο ρόλο» κατά την άσκηση των καθηκόντων μας.

Επειδή, η αλήθεια, ειδικά όσον αφορά το άτομό μου, είναι ότι το μόνο που έκανα ο ίδιος ήταν να υπηρετήσω, όπως μου ανατέθηκε και όπως κρίθηκε ότι μπορούσα, χάριν του δημοσίου συμφέροντος, στην θέση υψηλής ευθύνης του Διευθυντή της νόμιμης υπηρεσίας που έχει αναλάβει, υπό την εποπτεία Εισαγγελικού λειτουργού, την συλλογή πληροφοριών που είναι απαραίτητες και χρησιμοποιούνται, αποκλειστικά και μόνο για την εκτέλεση νομίμων ποινικών διαδικασιών.Ο χαρακτηρισμός που έδωσε, αυθαίρετα, ο συντάκτης σας στην συγκεκριμένη υπηρεσία ως «ευαίσθητη» δεν αρκεί σε καμία περίπτωση, για να μου αποδοθείτε «άμεσος», ούτε «έμμεσος» ούτε και «αμφιλεγόμενος» ρόλος στην υπόθεση των παρακολουθήσεων, χωρίς, μάλιστα, να μου αποδίδεται καμία απολύτως παράνομη πράξη ή παράλειψη και καμία συμμετοχή μου σε παράνομη παρακολούθηση συγκεκριμένου ατόμου .

Επειδή, επιλέχθηκα να τοποθετηθώ στην ανωτέρω απαιτητική θέση, επειδή, ακριβώς, διέθετα όλα τα αυξημένα προσόντα, την εμπειρία και την ικανότητα που απαιτούντο για την καλή λειτουργία της υπηρεσίας. Επειδή, άσκησα τα καθήκοντά μου και σε αυτή τη θέση επί μία πενταετία, κατά την διάρκεια της οποίας, μάλιστα, προήχθην κατ επανάληψη.

Επειδή, η αλήθεια είναι ότι τον Ιανουάριο του 2023, δεν εκδιώχθηκα από το σώμα, όπως, ψευδώς, αναφέρεται στο άρθρο σας, επειδή, είχε δήθεν προηγηθεί οποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά μου που αμαύρωσε την υπηρεσία και έπρεπε να γίνει σχετική «εκκαθάριση», αλλά, επειδή, κρίθηκε - όπως συμβαίνει συχνά στις τακτικές κρίσεις και ειδικά, όσον αφορά με τις θέσεις αυξημένης δυσκολίας- ότι είχε έρθει η ώρα να ασκήσει και κάποιος άλλος τα καθήκοντα της συγκεκριμένης θέσης. Έτσι, τερμάτισα «ευδοκίμως» την καριέρα μου και αποστρατεύτηκα, λαμβάνοντας και σχετική προαγωγή.

Περαιτέρω, με απολύτως ψευδή, συκοφαντικό και αόριστο τρόπο, αναφέρεται στο άρθρο σας ότι «..... τον δρόμο της αποστρατείας πήραν πέντε υποστράτηγοι, ανάμεσα στους οποίους ο μέχρι πρότινος επικεφαλής της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Ηλίας Κοσσυβάκης και ο προϊστάμενος της

Διεύθυνσης Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών (ΔΙΔΑΠ) Νίκος Τσέτσικας. Και οι δύο υπηρέτησαν επί σειράν ετών στις συγκεκριμένες θέσεις, με τις πληροφορίες πάντως που είδαν τους τελευταίους μήνες το φως της δημοσιότητας να τους τοποθετούν στο περιβάλλον προσώπων – επιχειρηματιών και όχι μόνο – που συνδέθηκαν με την υπόθεση των υποκλοπών. Πληροφορίες μάλιστα αναφέρουν ότι οι εισηγήσεις για την απομάκρυνσή τους είχαν φθάσει, και μάλιστα περισσότερες από μία φορές, ακόμα και στο ίδιο το πρωθυπουργικό γραφείο».

Με το ανωτέρω περιεχόμενο του άρθρου σας στοχοποιείτε, έτσι, δύο από τους πέντε Υποστρατήγους που κρίθηκε ότι τερματίσαμε ευδοκίμως την καριέρα μας, ήτοι εμένα τον ίδιον και τον Ηλία Κοσσυβάκη, μας διαχωρίζετε, δε, από τους λοιπούς, αυθαίρετα, καταχρηστικά και χωρίς καμία αιτία. Επειδή, η αλήθεια είναι ότι δεν βρέθηκα ποτέ στο περιβάλλον προσώπων, επιχειρηματιών ή άλλων που συνδέθηκαν με παράνομες παρακολουθήσεις, τους οποίους, φυσικά, και με απολύτως αντιδεοντολογικό τρόπο, παραλείπετε να κατονομάσετε στο άρθρο σας. Επειδή, δεν υπήρξε καμία εισηγήση για απομάκρυνσή μου, από οποιονδήποτε τρίτο, τον οποίο επίσης με αντιδεοντολογικό τρόπο, παραλείπετε να κατονομάσετε. Επειδή, στην πραγματικότητα, δεν μου αποδόθηκε ποτέ και καμία κατηγορία από οποιονδήποτε τρίτον, δεν έγινε ποτέ και καμία επίσημη καταγγελία στον πειθαρχικό μου προϊστάμενο-Υπουργό, ούτε φυσικά, και καμία ανεπίσημη προς το πρωθυπουργικό γραφείο και δη για συμμετοχή μου σε παράνομες παρακολουθήσεις. Επειδή, το ψεύδος των σχετικών ισχυρισμών είναι προφανές, αφού αποκλείεται να υπήρχαν τόσες πολλές «εισηγήσεις» εις βάρος μου, των οποίων δεν προσδιορίζεται καθόλου το περιεχόμενο, και μάλιστα προς περισσότερα πρόσωπα και αρχές, και παρ' όλα αυτά, όχι μόνο να μην είχε διαταχθεί ποτέ σχετική ΕΔΕ εναντίον μου και για την διερεύνησή τους, αλλά, αντιθέτως, να παρέμενα στην θέση μου και δη να προάγομαι συνεχώς.

Επειδή, οι ανωτέρω περιεχόμενοι στο επίμαχο δημοσίευμα ισχυρισμοί είναι ψευδείς, καθώς αποτελούν πλήρη διαστρέβλωση της αλήθειας.

Όσα πιο πάνω ισχυρίστηκε ο συντάκτης σας στο προαναφερόμενο δημοσίευμα που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα που κατέχετε και διαχειρίζεσθε, ήταν

απολύτως αναληθή και κατάφορα προσβλητικά, περιήλθαν δε σε γνώση αόριστου αριθμού αναγνωστών της συγκεκριμένης ιστοσελίδας και έπληξαν σοβαρότατα και ανεπανόρθωτα την τιμή και την υπόληψή μου, καθώς το όνομά μου ενεπλάκη, αδίκως, σε παράνομο κύκλωμα παρακολουθήσεων, για τις οποίες θα μπορούσε να προκληθεί άδικη άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον μου, ενώ, ταυτόχρονα, δημιουργήθηκε σε όλους η εσφαλμένη εντύπωση ότι εκδιώχθηκα με ατιμωτικό τρόπο από την υπηρεσία μου λόγω ανήθικης και διεφθαρμένης συμπεριφοράς μου.

Ο συντάκτης σας προέβη δόλια στην ψευδή ανάρτησή του με σκοπό την κατασυκοφάντησή μου, και την δημιουργία εσφαλμένης και παραπλανητικής εντύπωσης στο κοινό ότι δήθεν το υπουργείο διενήργησε έκτακτη διαδικασία εκκαθάρισης και με εκδίωξε λόγω προηγούμενης παράνομης συμπεριφοράς μου. Ο δόλος του συντάκτη, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι αυτός, καίτοι τυγχάνει, καθομολογίαντας, δημοσιογράφος της εφημερίδας σας-η οποία σημειωτέον είναι από τις πρώτες σε κυκλοφορία στην χώρα και διαθέτει μεγάλο δίκτυο συνεργατών, καθώς και όλα τα απαραίτητα μέσα για την ασφαλή διαπίστωση των αληθινών ειδήσεων- ήδη από το 2001 και ως εκ τούτου, είχε τη δυνατότητα, και όφειλε, να ελέγξει προηγουμένως την αλήθεια και την ακρίβεια των όσων συμπεριέλαβε στο επίμαχο δημοσίευμα, καθώς και την αξιοπιστία των δήθεν «πληροφοριών» του, ζητώντας τουλάχιστον και την δική μου άποψη, παρέλειψε να το κάνει, καταδικάζοντάς με, παράνομα, σε απρόκλητη ανυποληψία. Ο δόλος, δε, του αρθρογράφου σας ήταν κοινός με τον δικό σας, αφού είχατε, προηγουμένως, λάβει γνώση του ψευδούς περιεχομένου του άρθρου, μέσω του διευθυντή και του διευθυντή σύνταξης, οι οποίοι το είχαν ελέγξει και παρότι, αυτό ήταν προφανώς αόριστο και ψευδές, επέτρεψαν την ανάρτησή του.

Η εταιρεία σας δια των διευθυντών σας, καθώς και ο συντάκτης σας κοινολογήσατε, με κοινό δόλο, το άρθρο στην ιστοσελίδα σας, ώστε το κείμενό του να είναι πλέον προσβάσιμο στον καθένα, εν γνώσει του προσβλητικού της προσωπικότητάς μου περιεχομένου του, ενεργώντας κατά παράλειψη των στοιχειωδών κανόνων της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Όλα τα αόριστα που αναφέρονται στο άρθρο σας σχετικά με το πρόσωπό μου

είναι απολύτως αβάσιμα, ψευδή και συκοφαντικά, με συνέπεια την τέλεση εις βάρος μου του ποινικού αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, που προβλέπεται στο άρθρο 363ΠΚ. Η υπαίτια,δε, μη τήρηση της άνω υποχρέωσης του συντάκτη σας, που συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, αποκλείει την ύπαρξη δικαιολογημένου ενδιαφέροντός σας προς ενημέρωση του κοινού, και για το λόγο αυτό δεν τίθεται θέμα άρσης του αδικού της προσβολής κατ' άρθρο 367 παρ. 1 γ ΠΚ.

Δεδομένου,δε, ότι η ανάρτηση του άρθρου έγινε στον διαδικτυακό τόπο που διατηρείτε και διαχειρίζεσθε και όχι στο χώρο φιλοξενίας περιεχομένου, όπου αναρτώνται κείμενα των «αποδεκτών της υπηρεσίας», δηλαδή τρίτων χρηστών του διαδικτυακού τόπου, ευθύνεσθε, οπωσδήποτε, και αντικειμενικά, αντίστοιχα προς την ευθύνη του ιδιοκτήτη εντύπου, λόγω της υποκειμενικής ευθύνης του συντάκτη, που συνεργάζεται με την ιστοσελίδα σας, καθώς και των διευθυντών σας, για την αποκατάσταση της προσβολής της προσωπικότητάς μου, καθώς και την χρηματική μου ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που έχω υποστεί από την άδικη και παράνομη συμπεριφορά σας εναντίον μου.

VI. Επειδή, έχετε υποχρέωση κατ εφαρμογή της παρ. 5 του άρθρου μόνου του αναλογικά εφαρμοζόμενου ν. 1178/81, όπως έχει τροποποιηθεί και αντικατασταθεί με τα άρθρα 32 παρ.10 ν. 1941/91, αρ. μόνο 2243/94, αρ.4 παρ.11 ν. 2328/95, 37 παρ.2 Ν.4356/2015, αρ.110 παρ.1 ν.4915/22, να **προβείτε σε άμεση ανάκληση της προσβολής της προσωπικότητάς μου, δημοσιεύοντας στον ιστότοπό σας, εντός αποκλειστικής προθεσμίας 10 ημερών από την παραλαβή της παρούσης μου, άρθρο αποκατάστασης της αλήθειας, στο οποίο να ομολογείτε την ανακρίβεια του από 26.1.23 άρθρου και να ανακαλείτε, ειδικά, και όσον αφορά το πρόσωπό μου, τις φράσεις «Ξεκίνησαν χθες οι κρίσεις στην Ελληνική Αστυνομία, με αξιωματικούς τα ονόματα των οποίων είχαν άμεσα ή έμμεσα συνδεθεί με την υπόθεση των παρακολουθήσεων – τηλεφωνικών και φυσικών– να τίθενται εκτός Σώματος. Οι επιλογές της ηγεσίας έχουν στόχο να στείλουν μήνυμα ότι πρόσωπα που διαδραμάτισαν τουλάχιστον αμφιλεγόμενο ρόλο ως επικεφαλής ευαίσθητων υπηρεσιών**

αποτελούν παρελθόν για την Ελληνική Αστυνομία..... και οι δύο(συμπεριλαμβανομένου και εμού του ιδίου, ο οποίος αναφέρομαι στο άρθρο ως ο αποστρατευθείς «προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών (ΔΙΔΑΠ) Νίκος Τσέτσικας») υπηρέτησαν επί σειράν ετών στις συγκεκριμένες θέσεις, με τις πληροφορίες πάντως που είδαν τους τελευταίους μήνες το φως της δημοσιότητας να τους τοποθετούν στο περιβάλλον προσώπων –επιχειρηματιών και όχι μόνο– που συνδέθηκαν με την υπόθεση των υποκλοπών. Πληροφορίες μάλιστα αναφέρουν ότι οι εισηγήσεις για την απομάκρυνσή τους είχαν φθάσει, και μάλιστα περισσότερες από μία φορές, ακόμα και στο ίδιο το πρωθυπουργικό γραφείο». Οι ανωτέρω φράσεις με τις οποίες μου αποδίδετε παράνομη και ανήθικη συμπεριφορά, παραβίαση των καθηκόντων μου ως προϊστάμενος της ΔΙΔΑΠ, εμπλοκή μου σε κύκλωμα παρανόμων τηλεφωνικών και φυσικών παρακολουθήσεων, εξαιτίας των οποίων ισχυρίζεσθε ότι ζητήθηκε, κατ επανάληψη η απομάκρυνσή μου, και τελικώς, διατάχθηκε η βίαιη απομάκρυνσή από το Σώμα της ΕΛΑΣ στα πλαίσια δήθεν εκκαθάρισης αυτού από διεφθαρμένα όργανα, πρέπει να ανακληθούν από εσάς ως απολύτως ψευδείς και προφανώς, κατάφορα προσβλητικές για το πρόσωπό μου, την τιμή και την υπόληψή μου, αφού θέτουν υπό σοβαρή αμφισβήτηση το ήθος, την νομιμοφροσύνη, καθώς και την επαγγελματική μου πορεία στο Σώμα το οποίο υπηρέτησα, επί σειρά ετών, με αφοσίωση, πίστη και μεγάλη προσφορά στο δημόσιο συμφέρον. Στο κείμενο που έχετε την υποχρέωση να αναρτήσετε για την αποκατάστασή μου, πρέπει, περαιτέρω, να αναφέρετε ρητώς και ανεπιφύλακτα ότι :**1. δεν συνδέθηκα, ποτέ, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα με την υπόθεση παράνομων παρακολουθήσεων, 2. άσκησα νόμιμα τα καθήκοντά μου, ως προϊστάμενος της ΔΙΔΑΠ, και δεν είχα ποτέ και κανέναν ρόλο, αμφιλεγόμενο ή άλλο στη διενέργεια παράνομων παρακολουθήσεων, 3. δεν βρέθηκα ποτέ στο περιβάλλον οποιουδήποτε προσώπου, επιχειρηματία ή άλλου, που να συνδέθηκε με τη διενέργεια παράνομων παρακολουθήσεων, 4. δεν έγινε ποτέ και καμία εισηγήση για την απομάκρυνσή μου από την θέση του Διευθυντή της ΔΙΔΑΠ σε καμία διοικητική ή άλλη αρχή και σε κανέναν φορέα, ούτε και στο πρωθυπουργικό γραφείο, 5. δεν**

διενεργήθηκε καμία έκτακτη διαδικασία εκκαθάρισης εις βάρος μου λόγω οποιασδήποτε παράνομης προηγούμενης συμπεριφοράς μου, αλλά, αντιθέτως, η καριέρα μου τερματίστηκε ευδοκίμως με σχετική προαγωγή μου, όπως και τεσσάρων άλλων συναδέλφων μου, στα πλαίσια των τακτικών κρίσεων των Υποστρατήγων της ΕΛΑΣ τον 1/2023, χωρίς να μου αποδοθεί οποιαδήποτε κατηγορία για πλημμελή άσκηση των καθηκόντων μου και χωρίς να εκδιωχθώ και 6. δεν υπάρχει κανένα απολύτως επιβαρυντικό στοιχείο εις βάρος μου που να θέτει σε αμφισβήτηση το ήθος, τη νομιμοφροσύνη, την υπηρεσιακή μου επάρκεια και αφοσίωση, καθώς επίσης, δεν έχει γίνει καμία καταγγελία ούτε και έχει κινηθεί εναντίον μου καμία πειθαρχική ή ποινική δίωξη για παράβαση καθήκοντος και παράνομες παρακολουθήσεις. Το ανωτέρω άρθρο αποκατάστασης οφείλετε να μου κοινοποιήσετε, αμέσως, μετά την δημοσίευσή του στον ιστότοπό σας.

Επειδή, το ανωτέρω ανακριβές άρθρο παρέμεινε αναρτημένο στην ηλεκτρονική σας σελίδα, η οποία έχει τη μέγιστη επισκεψιμότητα - λαμβανομένου υπόψιν ότι η εφημερίδα σας στην έντυπη μορφή της είναι από τις πρώτες σε κυκλοφορία στην χώρα- και διαβάστηκε από απροσδιόριστο και πολύ μεγάλο αριθμό ατόμων. Επίσης, παραμένει, μέχρι και σήμερα, διαθέσιμο στο διαδίκτυο, και δη από την 26-1-2023, οπότε δημοσιεύτηκε και διαρκώς έως σήμερα, κάθε φορά, που κάποιος γράφει το όνομά μου στις μηχανές αναζήτησης, το συγκεκριμένο άρθρο εμφανίζεται, έτοιμο για ανάγνωση και περαιτέρω συκοφάντησή μου σε τεράστιο αριθμό προσώπων. Το ανωτέρω ψευδές άρθρο σας με ενέπλεξε, άδικα και με απαράδεκτο τρόπο, στην υπόθεση παράνομων παρακολουθήσεων, η οποία ήταν πολύ σοβαρή και τράβηξε το ενδιαφέρον του συνόλου των Ελλήνων πολιτών, με συνέπεια, η προσβολή της προσωπικότητάς μου να γίνει γνωστή στο πανελλήνιο. Εξαιτίας του ανωτέρω άρθρου, παρουσιάστηκα σε όλους τους αναγνώστες του – οι οποίοι διέδωσαν το περιεχόμενό του και περαιτέρω- συμπεριλαμβανομένων των μελών της οικογένειάς μου, των συγγενών, των φίλων, των συναδέλφων μου και του συνόλου του κοινωνικού μου περίγυρου, ως δήθεν ανήθικος και

διεφθαρμένος αξιωματικός της ΕΛΑΣ, ο οποίος υπήρξε μέλος κυκλώματος παρανόμων παρακολουθήσεων και εκδιώχθη με ατιμωτικό τρόπο από το σώμα. Όσα μου αποδόθηκαν από το ψευδές δημοσίευσμά σας ήταν πολύ σοβαρά, πάρα πολύ προσβλητικά, με κατέστρεψαν επαγγελματικά και κοινωνικά, μου προκάλεσαν τεράστιο άγχος και στενοχώρια, ενώ, ήταν ικανά να προκαλέσουν ακόμη και την άδικη πειθαρχική και ποινική μου δίωξη. Επειδή, ευθύνεσθε με αποκλειστική υπαιτιότητά σας, για την προσβολή της προσωπικότητάς μου, την οποία προκαλέσατε με την υπαίτια συμπεριφορά σας, δεδομένου ότι επιτρέψατε την δημοσίευση στον ηλεκτρονικό σας χώρο, ενός ψευδούς και αόριστου, εν γνώσει σας, άρθρου το οποίο γράφτηκε από τον δημοσιογράφο της εφημερίδας σας, χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο και χωρίς διασταύρωση της αλήθειας, την οποία η στοιχειώδης δημοσιογραφική δεοντολογία επέβαλε να έχετε ζητήσει. Επειδή, οι συνθήκες τέλεσης της προσβολής της προσωπικότητάς μου, η οποία έγινε με δόλια παράλειψη εκ μέρους σας εξακρίβωσης της αλήθειας, που λόγω των αυξημένων δυνατοτήτων της εφημερίδας και του μεγάλου αριθμού των συνεργατών σας, θα ήταν εύκολο να έχετε ανακαλύψει, αποδεικνύουν ότι αυτή(η προσβολή) έλαβε χώρα, με απόλυτη αδιαφορία για το πρόσωπό μου και την απρόκλητη καταδίκη μου σε ανεπανόρθωτη ανυποληψία, στα πλαίσια προσπάθειας μετάδοσης μιας αυθαίρετης και εσφαλμένης πληροφορίας περί εκκαθαρίσεων στην ΕΛΑΣ. Επειδή, η δική σας κοινωνική και οικονομική κατάσταση, λόγω της εξαιρετικά επικερδούς εκδοτικής σας δραστηριότητας, υπερβαίνει, προφανώς, κατά πολύ, την δική μου, η οποία είναι πολύ περιορισμένη, λαμβανομένου υπόψιν ότι τυγχάνω οικογενειάρχη με δύο τέκνα, έχει, ήδη, ολοκληρωθεί η απασχόλησή μου στην ΕΛΑΣ και δεν διαθέτω καμία σημαντική περιουσία. Επειδή, τα ψευδή γεγονότα που υποστηρίχθηκαν εναντίον μου στο άρθρο σας, ήταν παρά πολύ σοβαρά και μείζονος σημασίας, ως ανωτέρω, για την ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και κοινωνική μου πρόοδο, ώστε, δεν αρκεί για την αποκατάσταση της ζημίας μου, μόνο η ανάκληση του ψευδούς άρθρου. Επειδή, οφείλετε να με ικανοποιήσετε και χρηματικά, κατ' άρθρο 932ΑΚ, για την ηθική βλάβη που μου έχετε προκαλέσει με την υπαίτια, παράνομη συμπεριφορά σας και δη να μου καταβάλετε εντός αποκλειστικής

προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την παραλαβή της παρούσης μου, το εύλογο ποσό των 120.000 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ για την παράνομη και απαράδεκτη συμπεριφορά σας εναντίον μου. **ΣΑΣ ΚΑΛΩ**, κατ εφαρμογή της παρ. 5 του άρθρου μόνου του αναλογικά εφαρμοζόμενου ν. 1178/81, όπως, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την παραλαβή της παρούσης μου, προβείτε σε ανάκληση του ψευδούς περιεχομένου του άρθρου που συνέταξε ο συνεργάτης σας Γιάννης Σουλιώτης και αναρτήσατε την 26.1.23 ώρα 07.45πμ. στον ηλεκτρονικό ενημερωτικό ιστότοπο που σας ανήκει και διαχειρίζεσθε με την διεύθυνση «www. Kathimerini.gr» και δη σε ανάρτηση στον ίδιον χώρο, για την αποκατάσταση της αλήθειας και την άρση της προσβολής της προσωπικότητάς μου, κειμένου το περιεχόμενο του οποίου ορίζεται στο ιστορικό της παρούσας μου, καθώς και να μου κοινοποιήσετε την ανάρτηση, εντός της ίδιας προθεσμίας. **ΣΑΣ ΚΑΛΩ**, επίσης, να απέχετε στο μέλλον από οποιαδήποτε πράξη προσβολής της προσωπικότητάς μου, καθώς και να μου καταβάλετε ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που μου έχετε προκαλέσει το εύλογο ποσό των 120.000 ευρώ. Τέλος, **ΣΑΣ ΔΗΛΩΝΩ** ότι σε περίπτωση που αγνοήσετε τη παρούσα μου και δεν ικανοποιήσετε, πλήρως, τις απαιτήσεις μου, επιφυλάσσομαι να ασκήσω όλα τα νόμιμα δικαιώματά μου ενώπιον κάθε αρμοδίου δικαστηρίου και αρχής, προκειμένου να εξαναγκασθείτε εσείς και οι συνεργάτες σας σε νόμιμη ανάκληση του συκοφαντικού άρθρου και σε πλήρη χρηματική ικανοποίησή μου, καθώς και προκειμένου να ασκηθεί νόμιμη ποινική δίωξη κατά όλων των υπευθύνων για την τέλεση ποινικών αδικημάτων εις βάρος μου.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εντέλλεται όπως, αφού πρώτα αντιγράψει ολόκληρο το περιεχόμενό της στην έκθεση επιδόσεώς του, επιδώσει την παρούσα προς 1. την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «NEES ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΕ», με αρ. ΓΕΜΗ 150252811, και ΑΦΜ 150252811, η οποία έχει την έδρα της στο Ν.Φάληρο Πειραιά, οδός Εθνάρχου Μακαρίου και Δ.Φαληρέως αρ.2, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τους Χρήστο Αγραφιώτη του Νικολάου και Αντώνιο Κύρου του Δημητρίου, με

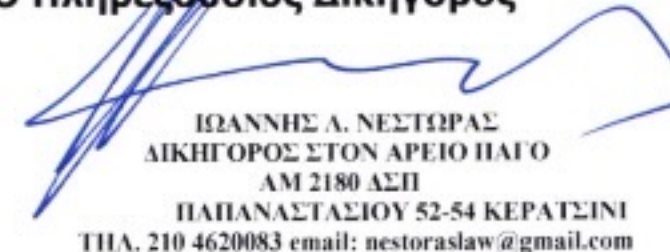
την ιδιότητα της ιδιοκτήτριας- διαχειρίστριας του ηλεκτρονικού ενημερωτικού ιστότοπου με την διεύθυνση «www.kathimerini.gr» (ψηφιακή έκδοση της καθημερινής ημερήσιας πολιτικής και οικονομικής εφημερίδας που εκδίδεται στην Αθήνα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ») με διευθυντή τον Αλέξη Παπαχελά και 2. τον αρθρογράφο Γιάννη Σουλιώτη του Στ. Σουλιώτη, κάτοικο Αθ. οδός Εθνάρχου Μακαρίου αρ. 2, με ΑΦΜ 150252811, προς γνώσιν τους και για όλες τις νόμιμες συνέπειες.

Ο ΕΞΩΔΙΚΩΣ ΔΗΛΩΝ

Αθήνα, 21 Σεπτεμβρίου 2023

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΝΕΣΤΩΡΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ
ΑΜ 2180 ΔΣΠ
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 52-54 ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΤΗΛ. 210 4620083 email: nestoraslaw@gmail.com